

ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย

สังกัดกรุงเทพมหานคร

นางจริยา แก้วลาย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร (2) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และวุฒิการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูในโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางขนาดกลุ่มตัวอย่าง ของ Krejcie and Morgan จำนวน 127 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม เรื่องความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 9 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การวิจัยเพื่อคุณภาพการศึกษา การนิเทศการศึกษา การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและ การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ที่มีค่าความเชื่อมั่น .96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 127 คน พบว่าเป็นครูเพศชาย 41 คน เพศหญิง 86 คน ส่วนครูที่ประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 38 คน ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 – 10 ปี จำนวน 24 คน ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี จำนวน 65 คน และครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี 76 คน ครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี 51 คน ตามลำดับ

2. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจโดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

บทนำ

การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และสามารถแก้ปัญหาในสังคม ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่การวางรากฐาน พัฒนาการของชีวิตตั้งแต่แรกเกิด ตลอดจนถึงการพัฒนาศักยภาพ และขีดความสามารถของตนเองที่จะดำรงชีพ และประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้ทันการเปลี่ยนแปลงรวมทั้งเป็นพลังสร้างสรรค์ การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544:บทนำ) โลกในปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการแข่งขันกันสูงมาก ทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆมากมายและรวดเร็ว จึงจำเป็นที่แต่ละประเทศต้องเรียนรู้และปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยปัจจัยสำคัญที่สามารถเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงได้ คือ “คุณภาพของคน” การศึกษาเป็นกระบวนการที่พัฒนาคนให้มีคุณภาพ เมื่อคนมีคุณภาพแล้วย่อมส่งผลให้คนและประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้า ในระยะเวลาที่ผ่านมาการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเด็กไทยยังด้อยกว่านานาอารยประเทศจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาเด็กไทยให้มีคุณภาพดีขึ้นในทุกๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านสติปัญญา ความรู้ความสามารถ หรือคุณธรรม จริยธรรม (ดำริ บุญชู, 2545 : 2 – 3)

จากการปฏิรูปการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีจุดเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ ตามความถนัด ความสนใจ และได้รับบริการด้านการศึกษาอย่างมีคุณภาพเพื่อให้เป็น ตามจุดประสงค์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2551, หน้า1) จึงมีนโยบายปรับวิธีเรียน เปลี่ยนวิธีสอบ ปฏิรูปวิธีการเรียนรู้ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการจัดการศึกษาแบบบูรณาการในลักษณะต่างๆ ตามจุดประสงค์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และได้แบ่งการบริหารงานออกเป็น 4 งาน ได้แก่ ด้านวิชาการ งบประมาณ บริหารทั่วไป และงานบุคลากร ซึ่งงานที่ถือว่าเป็นหัวใจของการบริหาร ได้แก่ งานวิชาการ เพราะเป็นงานหลักของการศึกษาทุกระดับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ขึ้น สำคัญอยู่ที่การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนในระดับผู้นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติเป็นสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้

ความสามารถ และมีคุณลักษณะที่ประเทศชาติต้องการเป็นงานเกี่ยวกับวิชาการโดยตรง เพราะงานวิชาการจะช่วยพัฒนาสติปัญญาของผู้เรียน การบริหารงานวิชาการจึงเป็นหน้าที่หลักของการบริหารโรงเรียน คุณภาพการศึกษาจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของหลักสูตรมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลกระทบโดยตรง ดังที่ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535, หน้า 16) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานสำคัญที่สุดของผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากการบริหารงานวิชาการจะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพสูงสุดกับผู้เรียนสอดคล้องกับ ภิญญา สาทร (2526, หน้า 324) กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารการศึกษาหรือครูใหญ่ทุกคนควรรับผิดชอบเป็นผู้นำด้านวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่โรงเรียนหรือสถานศึกษาทุกแห่ง คือการให้ความรู้แก่นักเรียน ในด้านวิชาการครูใหญ่หรือผู้นำด้านวิชาการ โดยการทำงานร่วมกับครูและกระตุนเดือนให้คำแนะนำ และประสานงานเพื่อประสิทธิภาพในการสอน

การบริหารราชการกรุงเทพมหานคร โดยหม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี (มีนาคม 2556 – มีนาคม 2560) มีภารกิจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 มาตรา 89 บัญญัติให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการในเขตกรุงเทพมหานคร และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 18 กำหนดให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจและหน้าที่ใน การจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา 16 และ 17 มีนโยบายการพัฒนากรุงเทพฯ 6 นโยบาย ทำให้กรุงเทพมหานครเป็นมหานครแห่งการเรียนรู้ โดยดำเนินการให้นักเรียนโรงเรียนในสังกัด กทม. เรียนฟรี 20+1 “อิมท็อง สมองดี มีวินัย โตไปไม่โกง” มีทักษะภาษาอังกฤษแข็งแรง พร้อมรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จัดกวดวิชาให้นักเรียน ม.3 และ ม.6 ครบทุกโรงเรียน โดยสถาบันกวดวิชาชื่อดัง ดำเนินการเพื่อให้มีรถรับ - ส่งนักเรียนโรงเรียน กทม. ในพื้นที่เดินทางไม่สะดวกฟรี จัดให้บริการหมวกกันน็อคสำหรับนักเรียนโรงเรียน กทม. ส่งเสริมศักยภาพของมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ในการผลิตบัณฑิต สอนหลักสูตรต่อเนื่องและร่วมมือกับมหาวิทยาลัยชั้นนำในต่างประเทศ ส่งเสริมการเรียนรู้ตามอัธยาศัยนอกห้องเรียน เปิดห้องสมุดเพื่อการเรียนรู้มิติใหม่ เพิ่มจำนวนบ้านหนังสือ และสร้างศูนย์เยาวชนมิติใหม่ส่งเสริมการอ่าน ติดตั้ง ฟรี Hi-Speed WiFi 4 MB 5,000 จุด เน้นที่โรงเรียน ห้องสมุด สวนสาธารณะ และสถานที่อื่น ๆ ของกรุงเทพมหานคร และเพิ่มโรงเรียนรองรับนักเรียนความสามารถพิเศษ รวมถึงเด็กออทิสติก อีก 100 โรงเรียน (กรุงเทพมหานคร, 2556, หน้า 21)

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานด้านการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานประเภทสามัญศึกษาของกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย การจัดทำและพัฒนาแผนการศึกษาของกรุงเทพมหานคร จัดการศึกษาในระบบอย่างมีคุณภาพ

ส่งเสริมมาตรฐาน วิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารการจัดการเรียนรู้เป็นศูนย์กลางเครือข่ายสารสนเทศด้านการศึกษา ส่งเสริมให้โรงเรียนมีระบบการประกันคุณภาพภายใน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย เป็นโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานเขตสายไหม จัดการศึกษาระดับประถมศึกษาแบบให้เปล่าไม่เก็บค่าเล่าเรียน สำหรับเด็กในเกณฑ์บังคับทั้งชายและหญิงที่มีอายุตั้งแต่ปีที่ 7 ถึงอายุ 14 ปี เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล – ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ให้โรงเรียนสามารถบริหารจัดการด้วยตนเอง มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการศึกษาให้สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียน และชุมชนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จประกอบด้วย สถานที่มีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม มีวัสดุอุปกรณ์การเรียนที่มีคุณภาพเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทั้งด้านการจัดการเรียนรู้และระบบการบริหารจัดการที่ดี มีคุณภาพ แต่ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย พบว่า การบริหารหลักสูตรไม่สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม กระบวนการเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ขาดการประเมินภายในที่เป็นระบบ การวัดผลการประเมินผลไม่เอื้อต่อการสร้างคนดีและคนเก่ง เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารการเรียนรู้ ไม่เพียงพอขาดความเข้าใจ การปฏิบัติการกิจใหม่ ๆ วิชาชีพครูไม่ได้รับการพัฒนาอย่างจริงจังต่อการบริหารจัดการในปัจจุบัน (รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (รอบสาม),2554,หน้า 41-42)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยนี้จะนำไปใช้เป็นข้อมูลในการเสริมสร้างความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนจะเป็นประโยชน์ในการนำมาปรับปรุงและพัฒนา การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และวุฒิการศึกษา

1. การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร 9 ด้าน ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ,2555)

- 1.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 1.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 1.3 การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี
- 1.4 การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้
- 1.5 การวัดและประเมินผล
- 1.6 การวิจัยเพื่อคุณภาพการศึกษา
- 1.7 การนิเทศการศึกษา
- 1.8 การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
- 1.9 การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา และองค์กรอื่น

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 190 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย ปีการศึกษา 2559 ได้มาโดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางขนาดกลุ่มตัวอย่าง ของ Krejcie and Morgan (รศ.ดร.สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์และคณะ,2559,หน้า 101) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 127 คน

3. ตัวแปรที่จะศึกษา มีดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 เพศ

3.1.1.1 ชาย

3.1.1.2 หญิง

3.1.2 ประสบการณ์ในการทำงาน

3.1.2.1 น้อยกว่า 5 ปี

3.1.2.2 5 – 10 ปี

3.1.2.3 มากกว่า 10 ปี

3.1.3 วุฒิการศึกษา

3.1.3.1 ปริญญาตรี

3.1.3.2 สูงกว่าปริญญาตรี

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร ในด้านต่าง ๆ 9 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การวิจัยเพื่อคุณภาพการศึกษา การนิเทศการศึกษา การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .96 โดยแบบสอบถามแบ่งออก 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และวุฒิการศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร แบ่งรายละเอียดข้อบ่งชี้การบริหารวิชาการ 9 ด้าน คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การวิจัยเพื่อคุณภาพการศึกษา การนิเทศการศึกษา การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น รวม 45 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารวิชาการ โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานครวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)
3. เปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารวิชาการ โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาวิเคราะห์โดยใช้ t-test
4. เปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารวิชาการ โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)

ผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 127 คน พบว่าเป็นครูเพศชาย 41 คน เพศหญิง 86 คน ส่วนครูที่ประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 38 คน ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 – 10 ปี จำนวน 24 คน ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี จำนวน 65 คน และครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี 76 คน ครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี 51 คน ตามลำดับ

2. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

จากการวิจัยความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารวิชาการ โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อความพึงพอใจของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน - ฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีความพึงพอใจด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษามากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการบริหารงานของโรงเรียน - ฤทธิยะวรรณาลัย มีการปฏิบัติตามนโยบาย และแผนกลยุทธ์การบริหารงาน และพัฒนาองค์กรอย่างเป็นระบบ รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญณรงค์ เทียนวงษ์ (2552) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาราชนบุรี เขต 2 พบว่า ระดับความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชนบุรี เขต 2 มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับกับงานวิจัยของ สรัญญา วรรณศิลป์ (2556) ศึกษาเรื่อง

ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพิเศษ กรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของโรงเรียน เพราะหน้าที่ของโรงเรียนคือการให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านวิชาการ จึงทำให้การบริหารงานวิชาการเป็นการทำงานร่วมกับครู กระตุ้นเตือนครูให้คำแนะนำและประสานงานให้ครูทุกคนปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันอย่างเต็มใจให้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น เมื่อครูปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มใจและเต็มความสามารถแล้ว ผลความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนจึงอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2547) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทน คือ ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นมีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจ จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน ส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร และสอดคล้องกับ สุนทร เพ็ชรพราว (2551) ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่องาน และความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นความรู้สึกรวมของบุคคลในทางบวก เป็นความพึงพอใจของบุคคลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทนความพึงพอใจ ทำให้บุคคลกระตือรือร้นในการทำงาน มีความมุ่งมั่น มีขวัญและกำลังใจ ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของการทำงานให้สำเร็จต่อไป ซึ่งอภิปรายในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ เทิดชัย ไสยลักษณ์ (2555) ที่ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก โดย 3 อันดับแรก คือ ด้านการวางแผนพัฒนาการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้และการจัดตารางสอน และด้านการนิเทศการศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 มีการกำหนดให้การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจที่สำคัญของสถานศึกษา โดยผู้บริหารและครูจะมีการประสานความร่วมมือในการบริหารงานภายในโรงเรียน มีการประชุมวางแผนกับบุคลากรในสถานศึกษา เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงาน โดยมีจุดมุ่งหมายที่พัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตรงกับจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา ครูซึ่งทำหน้าที่นาน โยบายไปปฏิบัติ จะรับรู้แนวทางปฏิบัติเพื่อส่งเสริมการบริหารวิชาการเป็นอย่างดี และสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2545ข, หน้า 5) ที่ได้อธิบายว่า หลักสูตรสถานศึกษาเป็นแผนหรือแนวทางหรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ โดยส่งเสริมให้แต่ละบุคคลพัฒนาสู่ศักยภาพสูงสุดของตน รวมถึงลำดับขั้นมวลประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้สะสมซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปสู่

การปฏิบัติได้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักตนเอง มีชีวิตอยู่ในโรงเรียน ชุมชน สังคมและโลกอย่างมีความสุข

2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ดังที่ กมล ภูประเสริฐ (2545) ได้กล่าวว่า การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด คือ การเรียนการสอน ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน ที่ส่งเสริมในกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้มีการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต และส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นกระบวนการคิด การปฏิบัติจริงและนำไปใช้ประโยชน์ได้ หรือมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ให้มากที่สุด และเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้อธิบายถึงเรื่องการเรียนการสอน มาตรา 22 ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ(กระทรวงศึกษาธิการ,2546ข, หน้า 34) และสอดคล้องกับการศึกษาของ ชลลดา เงามจันทร์ (2559) ที่ศึกษาเรื่องความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนในเขตอำเภอหนองใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่า ความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยี โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้บริหารให้การสนับสนุนจัดหาพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีแก่ครูเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน จึงทำให้ครูสามารถทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานและได้รับความรู้อย่างเต็มที่ ดังที่ รุจิร ภูสาระ และจันทรานี สงวนนาม (2545, หน้า 72) กล่าวว่า สื่อการเรียนรู้เป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอนของครูดำเนินไปด้วยดี ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีตามกระบวนการต่าง ๆ ที่หลักสูตรต้องการในปัจจุบัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับศักยภาพและความสามารถของครูที่จะสามารถจัดหามาใช้ และศักยภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งหลักสูตรใหม่มิได้ละทิ้งหนังสือแบบเรียนเก่า ๆ โดยสิ้นเชิง องค์ความรู้ใหม่ก็ยังคงอาศัยหนังสือเก่ารวมอยู่ตามความจำเป็นและความเหมาะสม และสอดคล้องกับการศึกษาของ ประทวน พรหมจ้อย (2548) ที่ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาขอนแก่น เขต 3 พบว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยี มีการปฏิบัติในระดับมาก

4. ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ซึ่งแหล่งเรียนรู้มีความสำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียนนอกห้องเรียนเป็นอย่างมาก ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา ดังที่ กรมวิชาการ (2545 ก, หน้า 3) ได้อธิบายว่า การสนับสนุนส่งเสริม

ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาได้ครอบคลุมหลักสูตรและกว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อการพัฒนาไปสู่ความสากล และได้กล่าวถึงรายละเอียดของแหล่งการเรียนรู้ว่า การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักสูตรสถานศึกษามุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความยืดหยุ่นสนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่และเรียนรู้ได้จากสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ทุกประเภท รวมทั้งจากเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชน และแหล่งอื่น ๆ เป็นสื่อที่ผู้เรียน และผู้สอนใช้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน ผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ขึ้นเอง หรือนำสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวและในระบบสารสนเทศมาใช้ในการเรียนรู้ โดยใช้วิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อและแหล่งความรู้ โดยเฉพาะหนังสือเรียนควรมีเนื้อหาสาระครอบคลุมตลอดช่วงชั้น สื่อสิ่งพิมพ์ควรจัดให้มีอย่างเพียงพอ ทั้งนี้ควรให้ผู้เรียนสามารถยืมได้จากศูนย์สื่อ หรือห้องสมุดของสถานศึกษา และสอดคล้องกับการศึกษาของจินดา ทรัพย์เมฆ(2549) ที่ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของครูในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าความพึงพอใจด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

5. ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ครูจัดทำแผนการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ให้ครูใช้วิธีการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง และการวัดผลประเมินผลเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนต้องจัดทำเพื่อให้เกิดการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง โดยยึดแนวทางจากคัมภีร์ของกระทรวงศึกษาธิการ ดังที่กรมวิชาการ (2545 ข, หน้า 24) อธิบายว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ให้ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียนรวมทั้งข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ และสอดคล้องกับ สำเร็จ แสงทัน (2548) ที่ศึกษาเรื่อง บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนช่วงชั้นที่ 1 และ 2 ตามธรรมชาติของครูวิชาการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าครูวิชาการมีธรรมชาติบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนช่วงชั้นที่ 1 และ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 2 พบว่าด้านด้านการวัดผลและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

6. ด้านการวิจัยเพื่อคุณภาพการศึกษา โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้โรงเรียนต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนาคุณภาพผู้เรียนและแก้ปัญหาทางการศึกษาให้ดีขึ้น ดังที่ ประวิศ เอราวรณณ์ (2542, หน้า 2) กล่าวว่า การวิจัยเป็นกระบวนการหาความรู้ใหม่ โดยอาศัยการทำงานที่มีระบบเข้ามาช่วย โดยข้อมูลที่ได้จะมีความน่าเชื่อถือสูง และสรุปผลได้ถูกต้อง ซึ่งการวิจัยจัดได้ว่าเป็นกระบวนการได้ความรู้ในลักษณะที่เป็นเชิงวิทยาศาสตร์ คือ สังเกตว่ามีปัญหาหรือข้อสงสัยอะไรเกิดขึ้นบ้าง รวบรวมข้อมูลและศึกษาความจริงที่สอดคล้องกับปัญหา หลังจากนั้นก็ต้องสมมติฐาน เพื่อใช้ในการอธิบายความจริงที่สังเกตได้ ลองทำนายผลจากสมมติฐานหรือทฤษฎี โดยการอนุมานในลักษณะที่คาดถึงสิ่งที่ยังสังเกตไม่ได้ แล้วดำเนินการพิสูจน์โดยการนำข้อมูลที่รวบรวมมาทดสอบกับการทำนายที่ตั้งขึ้น หากความรู้ที่ได้ตรงกันข้ามสมมติฐานหรือทฤษฎีก็รวบรวมข้อมูลมาใหม่ให้กว้างขวางขึ้น หรือตั้งสมมติฐานใหม่ให้สอดคล้องกับข้อมูลอันใหม่แล้วดำเนินการพิสูจน์ใหม่ ดังนั้น กระบวนการนี้จึงไม่มีที่สิ้นสุด เพราะเป็นการเพิ่มพูนความรู้ขึ้นเรื่อย ๆ และสอดคล้องกับ สรัญญา วรรณศิลป์ (2556) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร พบว่า ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

7. ด้านการนิเทศการศึกษา โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการในการทำงานร่วมกันของผู้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดความคิด กิจกรรมและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานสู่ความสำเร็จที่คาดหวัง ดังที่ รุจิร ภูสาระ (2545, หน้า 59-72) ได้กล่าวถึง การนิเทศการศึกษา คือการนิเทศภายใน หมายถึง ความพยายามทุกชนิดของผู้บริหารในการที่จะปรับปรุงส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอนภายในสถานศึกษาให้ดีขึ้น เป็นการเพิ่มพลังการปฏิบัติงานของครู รวมทั้งให้ครูมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ และสุดท้าย คือ การศึกษาของเด็กก้าวหน้าไปอย่างมีประสิทธิภาพ การนิเทศภายในเป็นการนิเทศการศึกษา ซึ่งดำเนินการโดยผู้บริหารสถานศึกษาและครู ตลอดจนบุคลากรภายในสถานศึกษาร่วมกันปรับปรุงงานด้านต่าง ๆ เป็นการส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพ การเรียนการสอน อันจะนำมาซึ่งคุณภาพของสถานศึกษาและของผู้เรียนให้อยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ ซึ่งผู้รับการนิเทศ ได้แก่ ครูผู้สอน และบุคลากรภายในสถานศึกษาทุกคน และการนิเทศภายในสถานศึกษานั้น และสอดคล้องกับ สำเร็จ แสงทัน (2548) ศึกษาเรื่อง บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนช่วงชั้นที่ 1 และ 2 ตามพรรณนะของครูวิชาการ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาสระบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ครูวิชาการมีทัศนคติต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนช่วงชั้นที่ 1 และ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 2 ด้านการนิเทศภายในอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ เคฟ (Cave,1992 : 996) ได้ศึกษาการวิจัยการบริหารการประถมศึกษาในห้องเรียน เปรียบเสมือนการนิเทศการสอน จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์การนิเทศการสอนของครูใหญ่โรงเรียนประถมนอกเมืองรัฐนอร์ธ-เจอร์ซีย์ โดยใช้ประเมินผลการปฏิบัติการนิเทศการสอน พบว่า ผู้บริหารมีทัศนคติต่อการนิเทศมาก ขณะเดียวกับทัศนคติของครูก็เห็นสอดคล้องกับผู้บริหาร

8. ด้านการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก สถานศึกษามีการพัฒนาเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานและพัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความมั่นใจและคุ้มครองประโยชน์ให้ผู้รับบริการทางการศึกษาว่าสถานศึกษาได้จัดการศึกษามุ่งสู่สภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นคนที่มีความสามารถ และมีความสุข เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และช่วยตัดสินใจในการวางแผนและดำเนินการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการและบรรลุเป้าหมายตามที่ได้กำหนดไว้ ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2541, หน้า 4) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่า โรงเรียนมีแนวทางการจัดและพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนและสอดคล้องกับหลักนโยบายและจุดเน้นของแผนการศึกษาของรัฐและโรงเรียน ได้ปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อคุณภาพการศึกษาที่ดีของผู้เรียนแต่ละคน และทุกคน และสอดคล้องกับ สรिता ตาใต้ (2558) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาของกลุ่มโรงเรียนแม่จริม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 พบว่าความพึงพอใจของครูด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

9. ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษาและชุมชนภายนอกมีส่วนช่วยเหลือซึ่งกันและกันในฐานะสถานศึกษาและแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน ให้มีความมั่นคงและประสานงานจัดการศึกษาได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ดังที่ กระทรวงศึกษาธิการ (2546 ก, หน้า 38) ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติ คือ ประสานความร่วมมือ ช่วยเหลือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาของรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษา ทั้งบริเวณใกล้เคียงภายในเขตพื้นที่การศึกษา ต่างเขตพื้นที่การศึกษาและสร้างเครือข่ายความร่วมมือ

ในการพัฒนาวิชาการกับองค์กรต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ สอดคล้องกับ สรรพคุณ วรณศิลป์ (2556) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร พบว่าความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและ องค์กรอื่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. จากผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร ในด้านเพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และวุฒิ การศึกษา ปรากฏผลดังนี้

2.1 ครูเพศชายและเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียน - ฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารงาน วิชาการของสถานศึกษานั้น บทบาทของครูผู้สอนทั้งเพศชายและเพศหญิงจะทำหน้าที่ไม่แตกต่าง กัน คือ นำแนวทางการปฏิบัติตามนโยบายของสถานศึกษาไปปฏิบัติ ซึ่งการดำเนินงานนั้นครูที่ทำ หน้าที่มีการประสานงานเกี่ยวกับการกำหนดทิศทางในการพัฒนาสถานศึกษาไปสู่จุดมุ่งหมาย เดียวกัน จากสภาพปัจจุบันบุคลากรในสถานศึกษามีภาระหน้าที่ในความรับผิดชอบมาก ดังนั้น การให้ความช่วยเหลือของบุคลากร เช่น การสอนแทน การแบ่งงานรับผิดชอบที่ชัดเจนตามบทบาท หน้าที่ การจัดประชุม การอบรมเชิงปฏิบัติการ การนิเทศภายใน สิ่งเหล่านี้จะช่วยสร้างความเข้าใจ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นที่ไปในทิศทางเดียวกันได้ และเป็นการสร้างจุดเน้นของการบริหารงาน วิชาการให้บุคลากรมีเป้าหมายเดียวกัน ซึ่งทำให้ครูผู้สอนเพศชายและเพศหญิงมีความพึงพอใจ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัย เทตชัย ไสยลักษณ์ (2555) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของครู ต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่า ครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2545 ข, หน้า 5) ได้กล่าวไว้ว่า หลักสูตรสถานศึกษาเป็นแผนหรือแนวทางหรือ ข้อกำหนดของการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ โดยส่งเสริมให้แต่ละ บุคคลพัฒนาสู่ศักยภาพสูงสุดของตน รวมถึงลำดับขั้นมวลประสบการณ์ที่ก่อให้เกิด การเรียนรู้ สะสมซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติได้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักตนเอง มีชีวิตอยู่ในโรงเรียน ชุมชน สังคมและโลกอย่างมีความสุข

2.2 ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากครุมีความรู้มีความเข้าใจในการบริหารงานวิชาการมาก รวมถึงมีทักษะ การวางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้ครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี 5 ปี ถึง 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลลดา เเงะจันทรา (2559) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในเขตอำเภอหนองใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 1 พบว่า ความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในเขตอำเภอหนองใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 1 ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.3 ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน - ฤทธิยะวรรณาลัย สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากงานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาสติปัญญา ความรู้ ความคิดของผู้เรียนให้รู้จักคิดเป็น แยกแยะเป็น จึงเป็นเป้าหมายสูงสุด และเป็นภารกิจหลักที่ครูทุกคนจะต้องตระหนักและเรียนรู้เพื่อทำความเข้าใจ และนำมาถ่ายทอดและส่งเสริมเพื่อนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน อีกทั้งสถานศึกษาทุกแห่งต่างก็ปฏิบัติตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภายใต้อบรมช่วย การบริหารงานวิชาการทำให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานทุกแห่งต้องดำเนินการตามแนวทางเดียวกัน ครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกันจึงมีบทบาทในการบริหารงานวิชาการร่วมกันในลักษณะเดียวกัน ซึ่งทำให้ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัย เทิดชัย ไสยลักษณ์ (2555) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่า ครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัย สิริสา ตาใต้ (2558) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาของกลุ่มโรงเรียนแม่จรม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนที่

แตกต่างกัน มีความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ของกลุ่มโรงเรียน -แม่จริม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่าง

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). *คู่มือประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษาของโรงเรียน*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *คู่มือหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

กรมวิชาการ. (2534). *การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทำและใช้เพื่อผู้เรียน*. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรมวิชาการ. (2545ก). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรมสามัญศึกษา. (2540). *การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546ก). *คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล*.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

จินดา ทรัพย์เมฆ. (2549). *ความพึงพอใจของครูในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา*

สังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร.

ชลลดา เงาะจันทร์. (2559). *ความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในเขต*

อำเภอหนองใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1. จันทบุรี:

มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชาญณรงค์ เทียนวงษ์. (2551). *ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนของรัฐ*

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราษบุรี เขต 2. ราชบุรี: มหาวิทยาลัยหมู่บ้านจอมบึง.

เทิดชัย ไสยลักษณ์. (2555). *ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัด*

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. มหาสารคาม. มหาวิทยาลัย

มหาสารคาม.

ธีระ รุณเจริญ. (2546). *การบริหารงานโรงเรียนยุคปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์

แอลทีเพลส.

ประทวน พรหมจ้อย. (2548). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 3. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ประวิทย์ เอราวรรณ. (2542). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดอกหญ้า.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: สหมิตรออฟเซต.

รุจิรัฐ ภู่อาระ และจันทรานี สงวนนาม. (2545). การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ฟู้ดพอยท์.

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2551). คู่มือการบริหารจัดการในโรงเรียน สังกัด

กรุงเทพมหานคร การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2559). แผนปฏิบัติการประจำปี 2559. กรุงเทพมหานคร:
สำนักการศึกษา.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). การนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษา
อย่างมีระบบ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์ และคณะ. (2559). ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3).

กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ

อุทัย บุญประเสริฐ และชโลมใจ กิงคารวัฒน์. (2540). หลักสูตรและการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เอสดีเพรส.

อุทุมพร จามรมาน. (2544). การวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร:
สำนักบริหารการศึกษาท้องถิ่น